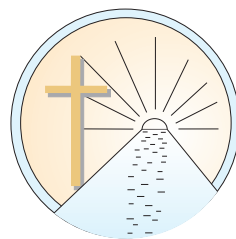

SIONS Jultidning

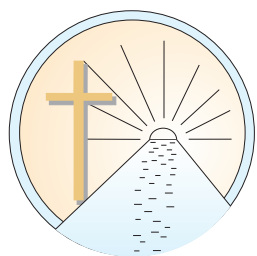

2022

*"Det folk som vandrar i mörkret ska se ett stort ljus,
över dem som bor i dödsskuggans land ska ljuset stråla fram."*

Jes. 9:2

SIONS Jultidning

Pärmbild från Fagerbacka i Purmo

Herrens härlighet kringstrålade dem	4
Fröjda dig storligen, du dotter Sion	6
Jesus kom, for och kommer	8
Minnen från krigstiden	10
Herrens vägröjare	12
Den tystlåtna o trofaste Josef	14
I väntan på frälsarkungen	16
Änglarnas sång i julnatten	17
Är det verkligen så?	18
Alba Thomollaris jul	22
Jesus från Nasaret -känner du honom?	24
Barnsida: O, vilket under	26
Julgranens predikan	28
Juldikt.....	30
Juletider i Helsingfors	31
Marthin Luthers julpredikan	32
Julhälsning från LFF:s styrelse	33
Annonser, prenumerationer	34

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Maria Sundkvist
Ida Snellman
Kristian Gäddnäs
Magnus Enlund
Eva Hagnäs
Linnea Grankulla

Layout:
Grafica Layout & Foto
Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:
Forsberg Printed
Communication Oy Ab

*Gud, vår Far,
tack för att du lät ditt Ord
födas som människa.
Låt ljuset från krubban
lysa in i världens mörker
med glädje och frid.
Välsigna vår jord
med julnattens ro.*

Evangelieboken

”Herrens härlighet kringstrålade dem.”

”När Jesusbarnet föddes i Betlehem en gång, då sjöng där himlens änglar på ängen kvällen lång. Då sjöng de alla änglar sin allra bästa sång.” Den här psalmen sjunger vi oftast på julfester och den förmedlar julens budskap till oss på ett mycket stämningsfullt sätt. Men har du tänkt på att den första julen firades på Betlehems äng med fattiga herdor som fick höra en mäktig änglakör som prisade Gud? Den första julen var ett stort under. Dess djupaste betydelse öppnas till oss i evangelietexterna. Texterna berättar om Guds stora nåd mot sina skapade. De berättar om profetiornas uppfyllelse i ett gossebarn som föddes i Betlehem. De berättar om hur pojken som hade fötts söktes av de vise männen, och hur han hittades genom Guds särskilda ledning. Alla texter vittnar om ett enda stort budskap – Gud tog en *”tjänares gestalt och blev människan lik.”* (Fil. 2:7). Detta är grundstenen i Guds världsplan som predikar om Guds nära förhållning gentemot sin skapade värld. Han som ”i begynnelsen” skapade världen genom sitt ord, är också den som begynte den nya skapelsen genom att han själv ”blev kött” (Joh. 1:1). Johannes skriver: *”Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå*

förlorad utan ha evigt liv.” (Joh. 3:16). Människan kunde inte rädda sig själv. Gud måste komma och rädda det fallna släktet. Därför är också händelsen på Betlehems äng så viktig att den upprepas varje jul.

”Och herdarna på ängen...”

Vi läser i Lukas evangeliet, att herdarna vaknade fåren på Betlehems äng. Stället ligger endast tio kilometer borta från Jerusalem. Där fanns templet där man varje dag firade gudstjänst och ett lamm offerades på altaret. Genom offerandet försonades deras synd som deltog i gudstjänsten. Även fåren på Betlehems äng var offerlamm som skulle offras efter att en levit hade kungjort dem som felfria.

Förstod då herdarna vilken stor uppgift de hade? Kanske var det just Betlehems äng den ”dödsskuggans dal” om vilken profeten Jesaja skrev (Jes. 9:1), men där skulle också Guds härlighet lysa. Lamm vallades för att sedan dödas för människans synd. Men det kom en natt som skulle ändra naturen av denna dödens förgård. Dödsskuggans dal blev till en plats av glädjebudskap. Det blev den första platsen där evangelium om Frälsarens födelse skulle förmedlas. Enligt Bibelns urtext

använde ängeln som förde fram budskapet ordet ”evangelium”. Ängeln tillade, att detta evangelium är ”en stor glädje” för att styrka dess nåderika betydelse.

Änglarnas ”stora glädje”

I det föregående läste vi hur ängeln ville evangelisera om en stor glädje. Men vad var denna ”glädje”? Vi kan lägga märke till vad som skrevs i den föregående versen. Där står det att änglarna uppenbarades med *”Herrens härlighet [som] lyste omkring dem.”* (2:9). Herrens härlighet är Guds synliga uppenbarelse. Guds härlighet uppenbarade sig för Mose, den ledde Israels folk i öknen, den uppenbarades när Salomos första tempel invigdes, men den uppenbarade sig inte när det nya templet invigdes efter att folket återvänt från den babyloniska fångenskapen. Gud uppenbarade sin härlighet för första gången för Israel efter fångenskapen när han uppenbarade det för herdarna i Betlehem i samband med Jesu födelse. Herrens synliga härlighet betydde att Herren själv var närvarande. Vi kan även lägga märke till att Herrens närvaro inte uppenbarades i Jerusalems tempel, utan i lilla staden Betlehem.

Herren själv var närvarande i det synbara ljuset och han prisades av en änglakör, men han var närvarande även på ett mera verkligt och synligt sätt i en krubba i stallen. Dit fick herdarna budet att gå för att möta sin Herre.

Kanske har du redan anat vad den stora glädjen var som änglarna talade om? Det märker vi i ängels budskap till herdarna. Han liksom skyndade sig för att få berätta: *”I dag har en Frälsare fötts åt er i Davids stad. Han är Messias, Herren.”* (2:11). Ängel betyder ”budbärare”. Därför låter ängels budskap som en lista över viktiga saker, ett ”bud”, som han har fått i uppgift att meddela, ”bära”, om. Dessa saker var: ”till hela folket”, ”för er”, ”Frälsare”, ”Messias”, ”Herren” vilket betyder Jahve, Gud

och ”Davids stad”. De viktiga sakerna var bekanta för herdarna. Kanske även de leviter som satt med herdarna hade berättat om tecken före Messias tillkomst. Herdarna förstod vad ängeln sade. Han meddelade budskapet om Messias födelse. Löftet om Messias från Davids hus hade nu fullbordats.

Jesu födelse var en så stor händelse att hela änglakören uppenbarade sig och prisade Gud. Det betyder att Frälsaren har blivit född för oss. Nu behövs det inte längre vallas och offras lamm. Gud själv väljer och tar hand om sitt eget utvalda offerlamm. Guds Son ger sig själv som ett ställföreträdande offerlamm för att *”ta bort världens synd”* (Joh. 1:29).

Guds offerlamm tog inte endast bort Israels synd. I honom blev Guds löfte uppfyllt i paradiset om kvinnans säd och löftet han gav till Abram om hans säd som skulle bli till välsignelse för ”alla slakten” på jorden (1 Ms. 3:15; 12:3, 13:15; Gal. 3:8, 14, 16). Kanske är det just därför änglarna meddelade att glädjen är ”för hela folket”, talande om människosläktet såsom ett enda folk?

”Sjung, alla helgon, alla jordens folk”

Änglarna kom med glädjebudskapet, som även hör till oss finländare. Guds Son, Jesus Kristus, är vår Herre som har försonat våra synder. Också vi är friköpta från synden och blivit gjorda till hans lärjungar. Gud har frälst oss och skapat oss på nytt genom ordet och sakramenten. Det är därför vi också får delta i den himmelska gudstjänsten med änglarna och instämman med deras ord i våra gudstjänster: *”Ära vare Gud i höjden, och frid på jorden bland människor som han älskar.”* (Luk. 2:14)

Ha en välsignad jul.
Du hör också Herren till!

Vesa Pöyhtäri

Fröjda dig storligen, du dotter Sion

Kyrkoårets första söndag kommer med ett förunderligt budskap men som är värt att lyssna till och framförallt tro. Den som gör så blir i adventstiden välsignad med den allra största välsignelsen. Eftersom det handlar om himmelriket och dess Konung så kan vi inte betrakta detta med ett världsligt tänkesätt, så som i jordiska sammanhang. Jesus själv säger ju att mitt rike inte är av denna världen. Konungen, dock inte en jordisk härskare, kommer nämligen såsom fattig och ödmjuk men som en fridsfurste.

Den gammaltestamentliga texten för första söndagen i advent är tagen ur profeten Sak. 9:9-10: "Fröjda dig storligen, du Sions dotter! Höj jubelrop, du Jerusalems dotter! Se, din konung kommer till dig, rättfärdig och segerrik är han. Han kommer ödmjuk, ridande på en åsna, på en åsninnas föl. Jag skall utrota vagnar ur Efraim och hästar ur Jerusalem. Stridens bågar skall utrotas, och han skall tala frid till hednafolken. Hans herravälde skall nå från hav till hav, och från floden intill jordens yttersta gränser".

I början av Sakarja bok kan vi läsa om hur Sakarja fick i uppgift av Herren att påminna folket om hur det gick för deras fäder som inte lyssnade till Guds profeter utan hellre på falska tröstare. Därför gick det illa för dem. Här i vår text så riktades nu den rätta trösten till alla de trogna genom löftet om Messias, eftersom hans tillkommelse nu började närma sig. Detta skulle också fullbordas eftersom Gud inte kan ljuga och han kan inte glömma vad han lovat. Namnet Sakarja betyder Herrens åtanke och visar oss att alla Guds löften alltid fanns i Herrens åtanke. Han kallas Konung och just den konungen som blivit utlovad ända från Davids tid och som, när tiden var inne, också red in i Jerusalem.

Profetian i vår text handlar om Jesu tillkommelse i ett förnedringstillstånd och avbildas här i en så ringa gestalt att han inte kan uppfattas som någon konung. Det är nämligen inte alls fråga om någon yttre prakt och makt utan han kommer på en åsninnas föl. Han kommer i helt andra syften än vanliga jordiska konungar. Han kommer nämligen som

både Profet, Konung och Överstepräst. Han kommer med den hjälp som ingen annan kan bjuda. Han kan, som Luther säger: "hjälpa inte bara mot en synd utan mot alla mina synder och inte endast mot mina utan hela världens synder." Därför uppmanas vi också till fröjd och jubelrop men egentligen samtidigt också till rop om hjälp. Vi har orsak att ropa Hosianna som betyder rädda oss eller fräls oss.

Grunden till hans rike är hans rättfärdighet och hans seger som går genom förnedring och lidande för din och min skull. Nu kommer frågan till dig, kära läsare, när du bedömer honom, han som kom, han som vill komma just till dig och som ännu skall komma en gång på himmelens sky. Är han för ringa för att du skall kunna ta emot honom? Blir han till stötesten eller får han bli den klippa som blir till frälsning, fröjd och glädje, ja evigt liv.

Den andra delen i vår text visar hurudant hans rike är. Det är ett rike där frid skall råda. I Jerusalem, som betyder fridens boning, strider man enbart med Andens kraft. Hans rike sträcker sig över hela jorden såsom vi läste: "Hans herravälde skall nå från hav till hav". Det sades i texten att han skall tala frid, också till hednafolken. Vem vill då neka till ett sådant erbjudande och vem är värdig att ta

Första advent

emot en sådan konung? I Matt. 8 läser vi om en hövitsman som bekände sin ovärdighet inför Jesus. Hövitsmannen säger: "Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak". Men Jesus säger att han inte sett en så stark tro, så som denna man hade, i Israel. Ingen är värdig men Jesus vill ta boning och komma med frid just till ovärdiga syndare. Han har inte kommit för de friska utan för de sjuka. Han föddes i ringhet i stallet i mänsklig gestalt, segrar över synden, klär oss i sin rättfärdighet och ger oss sin frid. Detta är evangelium som talar om nåd till syndare genom syndernas förlåtelse som vi behöver höra och tro. Var därför uppmärksam trots att han inte kommer i ståt och prakt och ge akt på profetens ord: "Se, din konung kommer till dig, rättfärdig och segerrik är han."

**"Se,
din konung
kommer till dig,
rättfärdig och
segerrik är han."**

Rune Östman

Luk. 21

Jesus kom, för och kommer

Han gav dem en liknelse: ”Se på fikontträdet och alla andra träd. När de börjar knoppas, då förstår ni av er själva att nu är sommaren nära. På samma sätt vet ni när ni ser detta hända att Guds rike är nära. Sannerligen, detta släkte skall inte förgå förrän allt detta händer. Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall aldrig förgå”.

Vi lever nu i adventstiden, ordet advent betyder ankomst. Adventstiden för oss framåt mot julen. På juldagen får vi påminna oss om och glädjas över att Jesus Guds son, världens frälsare kom till denna värld. Detta skedde för ca. 2000 år sedan och är redan en historisk händelse.

Nu i andra advent påminns vi om Jesu andra ankomst, det är något som ännu inte inträffat. Vi vet och tror att Jesus har varit här på jorden att han som var Gud blev en människa som kom för att frälsa oss människor. Han var fattig och ringa, han levde med och mitt i bland alla slags människor, han såg de svaga, sjuka och lidande, han hörde deras klagan och tog

del av deras hjälplöshet. Han botade, kom med tröst och förlät människor deras synder. Han gjorde gott åt alla i en utgivande kärlek. Hans uppgift på jorden fullkomnades i hans död på korset för vår skull. Han uppstod som segrare över döden och dödsriket. Därefter för han tillbaka till sin fader i himlen. Men före han lämnade jorden talade han till de människor som han hade utvalt och som älskade honom och hade lämnat allt för att följa honom. Han sa till dem att han skall komma tillbaka vid tidens slut.

När de frågar honom när han skall komma tillbaka så säger han inte dagen eller stunden, för det vet bara Fadern. Men han säger att vi kan förstå när den tiden är nära genom att ge akt på de tecken som skall ske i de sista tiderna.

När Jesus kom för första gången kom han saktmodig och i ödmjukhet för att tjäna.

Även om han inte längre är en människa ibland oss, så verkar han ännu här genom sin Ande och sina tjänare. Det är som psalmsångaren

Andra advent

skriver: ”Jesus från Nasaret går här fram, än som i gången tid. Löser ur vanmakt, ur synd och skam, skänker sin kraft och frid. Himmelriket är nära”.

När Jesus kommer för andra gången kommer han som frälsare, kung och domare. Då skall himmel och jord förgå men Guds ord förblir evinnerligen. Jesus är ordet som blev kött och som bott i bland oss.

Så får vi nu också mitt i advent i tron se fram emot den dagen när han kommer för andra gången och ge akt på tiden och alltid vara redo att möta honom. I Luk. 21:28 står det: ”Men när detta börjar ske, så räta på er och lyft upp era huvuden, ty då närmar sig er förlossning.” Vi skall inte gå med hängande huvud och se ner på allt det elände som omger denna värld. Det gör oss modlösa och passiva, nej vi skall räta på oss för då närmar sig vår förlossning. Salig är den som väntar sin Herres ankomst. Hur kan vi vara redo när vi inte vet stunden när han kommer? Jo, vi är redo för Jesu andra ankomst när vi lever med honom i dag. Upp. 22:17 Och Anden och bruden säger: ”Kom!” Och den som hör det må säga: ”Kom!” Och den som törstar må komma. Ja, den som vill, må ta emot livets vatten för intet.

En välsignad adventstid till alla.
Staffan Snellman

Psalm 36

Över jordens mörka dalar
julens stjärna tändes.
Gudasonen Jesusbarnet
ner till jorden sändes.
Lov och ära vare Gud i höjden!
Alla jordens länder
stämmer in i änglafröjden.

Tillbe, hjärta, ödmjukt, glatt
vid Jesusbarnets läger.
Livet, friden, saligheten
du i barnet äger.
Lov och ära vare Gud i höjden!
Alla jordens länder
stämmer in i änglafröjden.

Elly Sigfrids 1981. | Melodi: Rainer Holmgård 1981.

Minnen från krigstiden

-intervju med Ingmar Söderström

Ingmar Söderström var 10 år när vinterkriget bröt ut i Finland. Han bodde då hos sin mormor och morfar i Purmo, tillsammans med sina morbröder och mostrar. Ingmar hade flyttat till Purmo som tvååring, efter att hans mamma hade dött i tuberkulos. Tre av Ingmars morbröder stred på olika håll under vinterkriget och fortsättningskriget men endast två av dem återvände. Ingmars morbror Sigfrid dog efter endast tre månaders krigstjänst.

Ingmar berättar att livet på landet på många sätt var tryggare än livet i stan. Familjen hade kor, får och grisar och var inte helt beroende av de matkuponger som delades ut från folkförsörjningen. Livet på landet krävde dock mycket arbete och de flesta av männen i arbetsför ålder var ut i krig. Därför behövde alla hjälpa till där man kunde, för att få livet på gårdarna att fungera. Redan som ung

pojke arbetade Ingmar på den egna gården med att mjölka korna och sköta jordbruket. Han hjälpte också krigsänkorna på de närliggande gårdarna med jordbruket. Ingmar har alltid tyckt om djur och trivdes speciellt bra med att jobba med hästarna. Livet på landet innebar också att Ingmar fick följa med djurlivet under årstiderna och hans fågelintresse har följt med honom under åren.

Ingmars barndom och ungdomstid präglades av hårt arbete och samtidigt som allt arbete skulle skötas gick Ingmar också i skola. Ingmar minns från sin skoltid att fönstren alltid skulle vara täckta, för att skydda barnen från ryska flyganfall. Han minns ändå inte att han skulle ha känt sig otrygg under den här tiden.

Även om Ingmar var barn och kanske inte medveten om allt som hände ute på fronten, så minns han att familjen och byborna var

Finlands självständighet

mycket oroliga under den här tiden. Ingmars familj var en av de första familjerna som hade radio i Purmo. På kvällarna samlades de äldre männen för att lyssna på nyheter från fronten. Ibland hördes även propagandaprogram från Sovjet.

Trots kriget samlades man i kyrkan och i bönehusen på söndagarna. Ingmar beskriver att gudsrelationen hos folket var annorlunda på denna tid, jämfört med idag. Det fanns en stor respekt för Herren och folket böjde knä och knäppte sina händer. Ingmar minns berättelser från fronten, där Gud på ett mirakulöst sätt grep in för att skydda och bevara det finska folket. Guds omsorg är den samma idag.

Det är Ingmars barnbarn Ida som har intervjuat honom om minnen från krigstiden.

Ida Snellman

Bön för Finland

Gode Gud tag du hand om vårt kära fosterland.

Vandra du med oss i nöden trösta oss i sorgsna öden.

Var med oss när mörkret sänker torka bort den tår som blänker.

Gör att den som hungrig går mat på sitt bord också får.

Och den som ingen lycka ser hjälp dem Gud att fröjdas mer.

Så när vi till nattens vila går somna trygga då vi får.

Håll Gud Finland i din hand välsigna du vårt fosterland!

Mina Brännbacka, 14 år

Herrens vägröjare

*”Och se, en röst från himlen sade:
Denna är min älskade Son,
i vilken jag har ett gott behag.”*

Tredje advent
ur svenska kyrkohandboken

”Lova Herren, alla hedningar och prisa Honom, alla folk” (Rom. 15:11). Denna uppmaning utropades av profeterna redan under gamla testamentets tid. Paulus påminner romarna om att lova och prisa Herren i sitt brev. På samma sätt påminner han även oss idag.

Profeterna såg i Anden, genom Guds ledning, in i framtiden. De längtade efter att se den dag då Anden skulle utgjutas över Guds folk, vilket vi kan läsa om i Jesaja, kap. 44. Det var något stort och omvälvande som skulle hända, ett nytt testamente skulle inledas. Anden skulle givas åt var och en som tror. Texterna för 3:e söndagen i advent vill påminna oss om när detta stora skeende påbörjades. Gud hade låtit sin tid komma. Han verkade genom en enkel man som bodde i öknen och som profeterna också vittnat om. En ropandes röst i öknen; Johannes.

Av egen kraft hade Johannes inte kunnat utföra något. Kanske skulle några få människor ha samlats runt honom men nu verkade Guds kraft i honom och i människorna. Folk samlades för att höra vad Johannes hade för budskap. Jesus påminner själv om det som var profeterat: *”Se, jag sänder min ängel framför ditt ansikte, som skall bereda din väg för dig”.*

(Matt. 11:10) Johannes var denna ängel och budskapet han förde fram var att folket skulle omvända sig och göra bättring från sina synder och sitt onda leverne. Han talade hårt till folket. För många väckte det anstöt men för vissa svarade det i hjärtat och de blev bättringsgörare samt lät döpa sig av Johannes till syndernas förlåtelse.

Mitt i folkmassan fanns det en person som stod och lyssnade till Johannes. Johannes kände Hans närvaro genom sin Ande och visste att han själv bara var en tjänare till Honom, vars skorem han inte var värdig att knyta. Nu kom denne Jesus inför Johannes och ville bli döpt av honom. Detta skedde på Jesu befallning även om Johannes kände sig ovärdig. När Jesus var döpt sker det stora undret. Gud öppnar sin himmel och Guds Ande kommer ner som en duva över Jesus: *”Och se, en röst från himlen sade: Denna är min älskade Son, i vilken jag har ett gott behag.”* (Matt. 3:17)

Gud hade talat på ett mäktigt sätt till folket. Säkerligen bävade och förundrade de sig över det som de nu bevittnat. Jesu verk på jorden hade börjat, Han var det felfria offerlammet som Jesaja skriver om: *”Men det var våra sjukheter han bar, våra smärtor, dem lade*

han på sig, medan vi höll honom för att vara hemsökt, tuktrad av Gud och pinad. Ja, han var sargad för våra överträdelsers skull och slagen för våra missgärningars skull, näpsten var lagd på honom, att vi måtte få frid, och genom hans sår bli helade”. (Jes. 53:4-5)

Lova Herren, alla hedningar! Guds räddning för folken sträcker sig ända till dig och mig och budskapet gäller fortfarande. Jesu verk på jorden är lika levande idag som för snart två tusen år sedan. När han, vår Herre och mästare, dog för våra synders skull. Hängande på korsets trä, omgiven av rövare, bärande våra synder, helt ensam och övergiven av Fadern. Men jubla! Han uppstod för vår rättfärdiggörelses skull så att vi får bli delaktiga av himmelens härlighet genom tron på Jesus Kristus. Jesus återuppstod och Anden utgöts över människorna. Jesus blåste på lärjungarna och sa: *”ta emot den Heliga Ande; vilka ni förlåter synderna, dem förlåtas de.”* (Joh. 20:22,23)

Det allra största undret är att synderna är oss förlåtna. Detta är kärnan i Jesu budskap till oss än idag. Förstår du hur privilegierad du är som nåtts av frälsningens budskap, har kännedom om frälsningens nödvändighet och har del av syndernas förlåtelse? Eller har du

börjat ringakta detta privilegium? Det kanske börjar kännas billigt och gammeldags och det finns så mycket annat som vi kan uppfylla våra liv med. Vi behöver därför, var och en, ta del av Johannes bättringspredikan: omvänd er! Detta gäller fortfarande för oss människor eftersom Jesus själv säger att den yttersta tiden blir en avfallets tid. Var börjar då avfallet? Börjar det hos grannen, eller någonstans långt borta? Nej, det börjar i våra egna hjärtan. Låt oss därför omvända oss och tro våra synder förlåtna i Jesu namn och blod. Det är kraften som bär och du behöver inte strida med egna krafter. Gud lovade i sitt ord att utgjuta sin Ande över folken. Denna Helige Ande har du också del av i ditt liv genom tron på Jesus Kristus.

Låt Gud leda dig genom sin Ande så kommer ditt liv att välsignas med den största välsignelsen: att få tro synderna förlåtna ännu i detta nådens år.

Mattias Ylipää,
Kiruna

Den tystlåtna och trofaste Josef

Matt.1:18-24

När jag läste evangelietexten för fjärde advent (Matt. 1:18-24) började jag noggrannare tänka på Josef. Matteus avbildar ju adventstidens och julens händelser speciellt ur Josefs synvinkel, han som blev alldeles bestört över sin blivande hustru och ängelns uppenbarelse.

Jag sökte efter ett foto som jag för många år tillbaka hade tagit av en tavla som finns i St. Joseph's kyrka i Nasaret i Israel. Enligt traditionen finns kyrkan på den plats där Josefs snickarverkstad i tiden fanns. Jag försöker nu med hjälp av mitt fotografi beskriva tavlan.

Tavlan avbildar tre personer i snickarverkstaden. Till höger står pappan Josef vid hyvelbänken. I handen har han en gammaldags såg och framför honom på hyvelbänken finns träribbor och en kniv, eller är det kanske en fil. På andra sidan hyvelbänken står den snart tonårige pojken Jesus full av iver, det ser ut som att han bygger något. Ett litet ljus skimrar över hans huvud. Faderns och sonens ansiktsuttryck visar koncentration. Man ser tydligt hur en lugn och trygg far lär sin unga son en snickares färdigheter. Spånor har redan samlats på golvet. Från den öppna dörren skimrar dagsljuset, ett par duvor har flugit in. På en träbänk sitter mor Maria som ser på sin sons och mannens förhållanden med en kärleksfull blick. Hela familjen är närvarande.

Tavlan ger en talande, vacker och enkel bild av hur två, av Gud utvalda människor, tar vård om Guds Son som kommit till mänskosläktet. Det mest talande är kanske det, att dessa två är helt vanliga människor. En ung mor och en snickare, inga kungligheter eller berömdheter. Men de har en avgörande egenskap: trofasthet till Guds kallelse och förtröstan på Guds ord.

I evangelietexternas händelser ser Josef ut att vara endast som en biperson. Man berättar inte mycket om honom. Ändå har han en viktig uppgift som Jesu uppfostrare och som trygghet för Maria, en trofast far och make.

Men hurudan var Josef? Jag tänker att han var som vilken finländare som helst, en yrkeskunnig och skicklig snickare. På basen av Bibelns texter så uppfattar jag honom som en känslig och lyhörd man. Också i detta avseende påminde han om en vanlig finländsk man; skotsam, tystlåten och lite tillbakadragen, men i grunden känslösam och hjälpsam. Lyhördheten kom fram när han trodde ängelns tilltal i drömmen och litade på ordet från Gud.

Josefs äktenskap började med en stor utmaning. Som en shock kom det fram, att hans nyss trolovade brud, redan väntade barn. Men med hjälp av ängeln blev Josef övertygad om barnets guddomliga syfte. Kanske växte småningom hans insikt, att han skulle ha en viktig uppgift i Guds plan.

Josef litade helt klart på Guds uppenbarelse som ängeln hade förmedlat till honom. Därom vittnar det att han inte brydde sig om mänskors tal och hån. Däremot vågade Josef verka som Marias viktigaste beskyddare och övergav inte sin trolovade. Snart förestod för honom en svår resa till Betlehem som stöd för den unga kvinnan. I den steniga terrängen måste färden ha varit svår, det krävdes styrka och mod.

Efter Jesu födelse fick man åter ge sig iväg. Denna gång på flykt undan Herodes skräckdåd. Av den uppmaning som ängeln förmedlade blev Josef övertygad om, att denna gång fanns ingen orsak att vara rädd. Nej, inte fast en maktmänska sökte att döda pojken. Allt är i Guds hand, det lönar sig att förtrösta på honom. Således fick Josef dristighet att föra den unga familjen lång borta till Egypten. Där försörjde han sin familj tills Herodes hade gått ur tiden. Guds förutseende omvårdnad var även det, att det var möjligt att leva i Egypten med hjälp av de gåvor som österlandets vise män hade skänkt.

Efter Egypten behövdes åter trofasthet och omvårdnad på hemresan till Nasaret, där livet förmodligen var det gamla vanliga. Säkert kände lokalbefolkningen dem, men uppenbarligen uppfattades inte Josef som någon hjälte. I snickeriet lärde fadern Jesus sina yrkeshemligheter, som även tavlan i St. Joseph's kyrka framställer. I familjen föddes ännu många barn vilka uppenbarligen alla uppnådde vuxen ålder. Otivelaktigt fick Josef många gånger glädjas över dem.

Sista gången möter vi Josef när han måste söka sin son flera dagar runt om i Jerusalem. Till slut fann man den försvunna pojken i templet, enligt Jesu egna ord "tillsammans med sin Far". Knappast förstod Josef och Maria då ännu, att Jesus menade den himmelske Fadern och att man kan komma till honom endast genom att lära känna Jesus. Så har vi fått bekanta oss med en saktmodig men trofast far och make.

Fjärde advent

Ifall du inte läste evangelietexten som nämndes i början, så lönar det sig att göra det nu här emellan. När du har läst den märker du, hur Gud på ett mäktigt sätt ordnar för sin Son; en förunderlig födelse och även en trygg familj. Gud såg det för gott att ordna sakerna så, att Jesus fick en far som hade omsorg, en älskande mor och även syskon.

Jesus fick en trygg uppväxmiljö som Marias och Josefs barn. Guds handlande påminner ju om, att familjen är viktig för Gud, därför fick ju också Guds Son en trygg far och mor. Här har även vi ett exempel och en modell. Äktenskapet mellan man och kvinna är bra för både makarna och speciellt för barnen. Därför är det orsak att värna om äktenskapet och familjen. Dessutom är Maria och Josef en modell däri, att det är ett liv enligt Guds sinne och trofasthet till Guds kallelse och hans ord samt en modell till ett tjänande sinne gentemot varandra.

Vår vän Josef var således kanske saktmodig, men även dristig, barmhärtig, omtänksam, känslösam och beslutsam. Därför är han och hans maka Maria uppmuntrande exempel för oss, vi som idag efterföljer Jesus. Genom deras exempel påminner evangelisterna oss om att livets dyrbaraste sak är den himmelske Faderns barmhärtighet genom kännedomen om Jesus, Guds son, och trofasthet till Herren.

Jaakko Rahja,
Kyrkslätt

I väntan på frälsarkungen

Jes. 11:1 – 5.

Men ett skott ska skjuta upp ur Ishais avhuggna stam, en telning från hans rötter ska bära frukt. Över honom ska Herrens Ande vila, Anden med vishet och förstånd, Anden med råd och styrka, Anden med kunskap och vördnad för Herren. Han ska ha sin glädje i vördnad för Herren. Han ska inte döma efter vad ögonen ser eller avgöra efter vad öronen hör, utan han ska döma de fattiga med rättfärdighet och med rättvisa skaffa rätt åt de ödmjuka på jorden. Han ska slå jorden med sin muns stav, döda de ogudaktiga med sina läppars ande. Rättfärdighet ska vara bältet runt hans midja, trofasthet bältet om hans höfter.

När profeten Jesaja förkunnade och skrev ner denna profetia använde han ett språk som var mycket bekant för åhörarna. Vi vet från utombibliska källor, att kungarna betraktades som gudomliga redskap för att skipa rättvisa i sina riken. Lyckades de lösa riktigt invecklade rättstvister ansåg man att de hade fått en övernaturlig förmåga till detta. Det som samtidigt skiljer Jesaja från hans tids allmänna föreställningar är att Frälsarkungens vishet och förstånd skulle komma just från Herren och vara förknippat med en furste från Davids släkt (=ur Ishais stam och rötter).

Vad kan vi då lära oss av denna profetia? För det första kan vi se, hur vår kristna tro på många olika, också överraskande, sätt är förankrad i den historiska verkligheten. De förhoppningar och den längtan som gamla tiders Guds barn hade om den kommande Frälsarkungen var inga tomma inbillningar eller fromt önsketänkande. Vår kristna tro bygger på en solid grund: den undervisning som vi har fått är tillförlitlig (se Luk. 1:1 - 4).

För det andra får vi en uppmuntran: Vi ska hålla oss till Jesus Kristus eftersom hela vår frälsning från syndens, dödens och ondskans välde är oskiljaktigt förenad med Honom. Än

idag predikas ett helt Guds ord som både straffar synd och lovar nåd och frälsning åt dem som tar sin tillflykt till denne Frälsarkung. I våra dagar är det inte så vanligt att lyfta fram denna lagpredikan under jultiden eftersom den inte riktigt passar in i alla de förväntningar som allmänt råder kring vårt julfirande.

Hur som helst avslutar Jesaja sin beskrivning av Frälsarkungen med märkliga ord: *Rättfärdighet ska vara bältet runt hans midja, trofasthet bältet om hans höfter.* På Jesajas tid brukade man binda ihop två tyger runt midjan och höfterna. Utan dem var man naken, exakt på samma sätt som Adam och Eva upptäckte efter syndafallet! Här pekar Jesaja fram mot det frälsningsverk som Frälsarkungen skulle fullborda. I och med Honom får vårt fallna människosläkte tillbaka allt det som vi alla har gått miste om: rättfärdighet och trofasthet gentemot vår Skapare. Låt oss därför frimodigt tro våra synder och tillkortakommanden förlåtna för Frälsarkungens skull, i Jesu namn och blod till frid, frihet och glädje.

Marko Sjöblom

Änglarnas sång i julnatten

Evangelisten Lukas återger för oss hur den Emörka natten vid Betlehems ängar plötsligt lystes upp av en himmelsk strålgans: *”Då stod en Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de blev mycket förskräckta. Men ängeln sade: Var inte förskräckta! Se, jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket. Ty idag har en Frälsare fötts åt er i Davids stad, och han är Messias, Herren. Och detta är tecknet: Ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba.”* (Luk. 2:9-12)

Julens evangelium är ständigt nytt. Det talar till alla folk i alla tider om att Gud har sänt oss en Frälsare. Liksom herdarna, den första julnatten, fick lyssna till glädjebudskapet som lyste upp nattens mörker för dem så att *”Herrens härlighet lyste omkring dem”* så får också vi lyssna till det glada budskapet om Guds kärlek och omsorg om oss människor. Vi befinner oss ofta i det mörker som synden och otron för med sig eller i motgångens och sorgens mörka natt. Julängeln budskap gäller oss alla, utan undantag, och kanske allra mest den som hamnat i mörkret. En Frälsare har fötts åt er! Gud har själv kommit från himlen för att visa oss att han delar vår nöd. Han har

kommit för att fördriva ondskans mörker och leda oss fram till frälsningens ljus.

Julängeln visade vägen för herdarna: *”Ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba.”* Guds ord visar fortfarande var vi kan finna honom som är världens ljus. Framför allt finner vi honom i hans Kyrka. Där två eller tre är församlade i hans namn, har han lovat vara med oss och han möter oss i Guds Ord. Hans evangelium är det ljus som förjagar ondskans mörker ur våra samveten där Ordet tas emot och bevaras i en personlig tro. Kristus föds i våra hjärtan. Tron föds på nytt och därmed tänds det eviga livets ljus. I det heliga dopet blir vi döpta till livsgemenskap med honom. I nattvardens sakrament och i avlösningens ord renas vi på nytt från syndens mörker och styrks till ett liv i ljuset, i tro, i hopp och i kärlek. Kristus själv tar gestalt hos den som lever i tron på honom.

Nu är det många som likt Betlehems herdar har fått lyssna till änglasång i världens mörker. Några har fått höra den i barndomshemmet av sina föräldrar. Många är de som sjungit sånger om Jesus i söndagsskolan. Någon har blivit tilltalad av ett bibelord. En annan

av orden i en psalmtext i gudstjänsten eller orden i en julsång, som talat om Guds kärlek i frälsaren Jesus. Finns det någon enda som inför julen kan ha undgått att höra om Jesu födelse? En del har börjat lyssna mera och gjort det enda rimliga man kan göra inför detta budskap: de har gett sig iväg för att ta reda på om det är sant, och om det kan gälla också för dem. De har som julnattens herdar lämnat allt annat för att följa Ordets vägledning till barnet i krubban.

Men det finns alltid också av dem som fått höra om frälsarens födelse och därtill fått veta var de kan finna honom, men som stannat kvar i mörkret. Om de inte snart bryter upp och beger sig till krubban för att söka Jesus som sin frälsare är faran stor att de för alltid blir kvar i mörkret.

Julens mysterium ligger däri att allt sker så undangömt. Det var varken i Rom eller i Aten, inte ens i Jerusalem. Betlehem var bara en liten landsort som ingen räknade med. Att födas i ett stall av fattiga föräldrar och läggas i en foderkrubba, det väntar man sig inte av honom som är kungars Kung och herrars Herre. Därför är faran att gå fel ständigt överhängande för den som inte följer Ordets vägledning. Men väl framme får alla, utan anseende till person, böja knä för barnet i krubban. Ty alla är vi syndare, och helt beroende av den frälsning Han berett oss genom sin heliga födelse, sitt syndfria liv, sin korsdöd, uppståndelse och himmelfärd.

”Men åt alla som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn. De är inte födda av blod, eller av köttets vilja eller av någon mans vilja utan av Gud.” (Joh. 1:12-13)

Markus Ventin

“Är det verkligen så?”

Martyr Stefanus predikan

Då frågade översteprästen: “Är det verkligen så?” Stefanus svarade: “Bröder och fäder, lyssna på mig! Härlighetens Gud uppenbarade sig för vår fader Abraham i Mesopotamien, innan han bosatte sig i Haran. Han sade till honom: Lämna ditt land och din släkt och bege dig till det land som jag ska visa dig. Då lämnade Abraham kaldeernas land och bosatte sig i Haran. Och när hans far hade dött, förde Gud honom därifrån till det land där ni nu bor. Han gav honom ingen arvedel i landet, inte ens en fotsbredd, men han lovade att ge det som egendom åt honom och hans efterkommande, trots att han var barnlös. Detta är vad Gud sade: Hans efterkommande ska bo som främlingar i ett land som inte är deras. Man ska göra dem till slavar och förtrycka dem i fyrahundra år. Men det folk vars slavar de blir ska jag döma, sade Gud, och sedan ska de dra ut och tjäna mig på denna plats. Och han gav honom omskärelesens förbund. Så blev Abraham far till Isak och omskar honom på åttonde dagen, och Isak blev far till Jakob, och Jakob till de tolv stamfäderna. Våra stamfäder blev avundsjuka på Josef och sålde honom till Egypten. Men Gud var med honom och räddade honom ur alla hans lidanden. Han gav honom nåd och vishet inför farao, kungen i Egypten, som satte honom till styresman över Egypten och hela

sitt hus. Men hela Egypten och Kanaan drabbades av svält och svår nöd, och våra fäder fann ingenting att äta. När Jakob fick höra att det fanns säd i Egypten, sände han våra fäder dit en första gång. Den andra gången gav sig Josef till känna för sina bröder, och farao fick höra om Josefs släkt. Josef skickade då bud och lät hämta sin far Jakob och hela sin släkt, sjuttiofyra personer. Och Jakob drog ner till Egypten, och där dog han och våra fäder. De fördes till Sikem och lades i den grav som Abraham hade köpt för en summa i silver av Hamors barn i Sikem.

När tiden närmade sig då Gud skulle uppfylla sitt löfte till Abraham, växte folket i antal och de blev allt fler i Egypten, ända tills en annan kung kom till makten i Egypten, en som inte kände till Josef. Han gick fram med list mot vårt folk och förtryckte våra fäder och tvingade dem att sätta ut sina nyfödda för att de inte skulle överleva. Vid den tiden föddes Mose, och han var vacker inför Gud. Under tre månader sköttes han i sin fars hus, och när han sedan sattes ut tog faraos dotter upp honom och uppfostrade honom som sin egen son. Och Mose blev undervisad i all egyptiernas visdom, och han var mäktig i ord och gärningar. När han fyllt fyrtio år fick han tanken att besöka sina bröder, Israels barn. Han fick då se hur en av dem blev misshandlad,

och han tog honom i försvar och hämnades honom genom att slå ihjäl egyptiern. Nu trodde Mose att hans bröder skulle förstå att Gud ville rädda dem genom hans hand, men det gjorde de inte. Nästa dag träffade han på några av dem när de slogs, och han försökte få dem att bli sams. Han sade: Ni män är ju bröder! Varför gör ni varandra illa? Men den som hade gjort orätt mot sin landsman stötte undan Mose och svarade: Vem har satt dig till ledare och domare över oss? Tänker du döda mig så som du dödade egyptiern i går? Vid de orden flydde Mose, och han levde sedan som främling i Midjans land där han fick två söner. När fyrtio år hade gått visade sig en ängel för honom i öknen vid berget Sinai, i lågan från en brinnande törnbuske. Mose var förundrad över synen han såg, och när han gick närmare för att se efter vad det var, hördes Herrens röst: Jag är dina faders Gud, Abrahams, Isaks och Jakobs Gud. Då darrade Mose av fruktan och vågade inte se dit. Men Herren sade till honom: Ta av sandalerna från dina fötter, för platsen där du står är helig mark. Jag har själv sett hur mitt folk förtrycks i Egypten och hört hur de suckar, och jag har stigit ner för att befria dem. Gå nu! Jag sänder dig till Egypten. Denne Mose som de avvisade när de sade: Vem har satt dig till ledare och domare?, honom sände Gud som ledare och befriare genom ängeln som uppenbarade

sig för honom i törnbusken. Det var han som förde dem ut och gjorde under och tecken i Egypten och i Röda havet och i öknen under fyrtio år. Det var denne Mose som sade till Israels barn: En profet lik mig ska Gud låta uppstå åt er, ur era bröders krets. Det var han som i församlingen i öknen var tillsammans både med ängeln som talade till honom på berget Sinai och med våra fäder, och han tog emot levande ord för att ge till oss. Men våra fäder ville inte lyda honom. De avvisade honom och vände i sina hjärtan tillbaka till Egypten. De sade till Aron: Gör oss gudar som kan gå framför oss! Vad som hänt med den där Mose som förde oss ut ur Egypten, det vet vi inte. Och de gjorde vid den tiden en kalv, och de bar fram offer åt avguden och gladde sig över sina händers verk. Men Gud vände sig bort från dem och utlämnade dem till att dyrka himlens här, som det står skrivet i profeternas bok: Var det åt mig ni bar fram slaktoffer och matoffer under de fyrtio åren i öknen, ni av Israels hus? Ni bar Molokstält och er gud Refans stjärna, de bilder ni gjort för att tillbe. Men jag ska föra bort er i fångenskap bortom Babylon. Våra fäder hade vittnesbördets tält i öknen, utformat så som Gud hade bestämt. Han hade befallt Mose att göra det efter den förebild denne fått se. Det tältet fick våra fäder i arv, och de förde det hit under Josuas ledning när de tog över landet efter folken som Gud drev undan för dem. Här stod det fram till Davids tid. Han

fann nåd inför Gud och bad att få finna en boning åt Jakobs Gud. Men det blev Salomo som byggde ett hus åt honom. Den Högste bor dock inte i hus som är byggda av människohand. Profeten säger: Himlen är min tron och jorden är min fotpall. Vad för ett hus kan ni bygga åt mig, säger Herren, eller vad för en plats där jag kan vila? Har inte min hand gjort allt detta? Hårdnackade är ni och oomskurna till hjärta och öron! Ständigt gör ni motstånd mot den helige Ande, ni som era fäder. Finns det någon profet som era fäder inte har förföljt? De dödade dem som förutsade den Rättfärdiges ankomst, och nu har ni förrått och mördat honom, ni som fått lagen förmedlad av änglar men inte hållit den.”

När de hörde detta blev de ursinniga och gnisslade tänder mot Stefanus. Men fylld av den helige Ande lyfte han sin blick mot himlen och fick se Guds härlighet och Jesus som stod vid Guds högra sida, och han sade: “Se! Jag ser himlen öppen och Människosonen stå på Guds högra sida.” Då skrek de högt och höll för öronen och stormade fram mot honom alla på en gång, och de släpade ut honom ur staden och stenade honom. Och vittnena lade sina mantlar vid fötterna på en ung man som hette Saulus. Så stenade de Stefanus, medan han bad och sade: “Herre Jesus, ta emot min ande.” Sedan föll han på knä och ropade med hög röst: “Herre, ställ dem inte till svars för denna synd!” (Apg. 7: -59)

Julprofetia

*Men ett skott ska skjuta upp
ur Ishais avhuggna stam,
en telning från hans rötter ska bära frukt.
Över honom ska Herrens Ande vila,
Anden med vishet och förstånd,
Anden med råd och styrka,
Anden med kunskap och vördnad för Herren.
Han ska ha sin glädje i vördnad för Herren.
Han ska inte döma efter vad ögonen ser
eller avgöra efter vad öronen hör,
utan han ska döma de fattiga
med rättfärdighet och med rättvisa
skaffa rätt åt de ödmjuka på jorden.
Han ska slå jorden med sin muns stav,
döda de ogudaktiga med sina läppars ande.
Rättfärdighet ska vara bältet runt hans midja,
trofasthet bältet om hans höfter.
Vargar ska bo tillsammans med lamm,
leoparder ligga bland killingar.
Kalvar och unga lejon och gödboskap
ska vara tillsammans, och en liten pojke ska valla dem.*

(Jesaja 11:1-5)

Alba Thomollaris jul

Vi börjar närma oss juletid och jag ville ta reda på hur man firar jul i andra länder och i andra sammanhang. Jag tog kontakt med Alba Thomollari. Tillsammans har vi funderat kring julen.

Alba är gift med Dritan Thomollari och har en son, Aldri. Under 10 år har Alba arbetat för Filiz foundation. Hon har också varit med i kyrkans söndagsskolverksamhet och översatt kristna böcker till albanska. Alba beskriver arbetet för kyrkan som en glädje och välsignelse i hennes liv.

- Gud har satt en stor kärlek för barn i mitt hjärta, säger Alba. Därför brinner hon för att arbeta med söndagsskolan.

Alba berättar att Albanien var under kommunistisk regim ända till år 1991. Allt som hade med Gud att göra var förbjudet. Alba visste ingenting om Gud förrän år 1993 när hon fick möjlighet att besöka en kyrka, en söndagsskola, för första gången.

- Då började jag be och lära mig om Gud. En relation till Honom började formas, berättar Alba.

Under kommunisttiden firades ingen jul och det är fortfarande vanligt att en stor del av albanerna inte firar jul. Alba var 10 år när järnridån föll. År 1993 flyttade några kristna missionärer in som grannar till Albas familj. Missionärerna bjöd med Albas familj till kyrkan. Det här var den första gången som Alba firade jul.

- Jag kommer aldrig att glömma mitt första julfirande, minns Alba.

Nu firar hon jul med familjen och andra kyrkobesökare i kyrkan i Tirana. De håller gudstjänst och firar mycket efteråt. Kyrkan dekorerar redan i början av december och är prydd ända till julhelgen. Julfirandet brukar

*Be för oss
och vårt arbete i Albanien!*

gå till så att församlingen har gudstjänst på juldagen och därefter firar alla tillsammans. Församlingsmedlemmarna sjunger, äter och har roligt. De delar också ut små presenter till varandra.

- Vi ser vår församling som vår familj, säger Alba.

Hon ber att Gud skall välsigna årets julfirande så att de får ha en fin fest tillsammans.

- Mitt bästa julminne är året när vi firade jul för första gången med vår lilla kyrka, för många år sen. Under den tiden hade vi ingen byggnad för kyrkan utan vi satt i vårt eget hus i vardagsrummet. Jag kommer ihåg allt ordnande, dekorerande, kokande och firande med våra vänner. Alla i ett litet rum men med stor glädje, och nåd från Gud, i våra hjärtan, berättar Alba.

För Alba och familjen är det en stor glädje att fira jul eftersom det är Jesu födelsedag. De är tacksamma och välsignade varje dag.

- Han blev född för oss alla och för vår frälsnings skull", säger hon.

Alba ber att alla vänner i Finland skall ha en välsignad jul med sina familjer. Hon har också en hälsning åt er, kära läsare:

- Jesus föddes för oss och i honom har vi allt. Det största är Hans ändlösa kärlek.

Slutligen för Alba fram en önskan: "Be för oss och vårt arbete i Albanien! Be att vår kyrka skall växa i mängd och i kraft i Jesus Kristus!"

Emilia Heikkilä

Jesus från Nasaret – känner du honom?

Jesus föddes i Betlehem, men han växte upp i Nasaret i Galileen. Den lilla bergsbyn var både Josefs och Marias hemstad. En dag för drygt 2000 år sedan dyker ängeln Gabriel upp i Nasaret och söker upp Maria, som var trolovad med timmermannen Josef. Den unga jungfrun får av ängeln höra att hon skall bli mor till Guds son. Maria får höra om undret som skall ske, då Gud blir människa för att frälsa sitt folk från deras synder.

Maria är trolovad med Josef och de skall småningom gifta sig. Men Maria får höra att Gud blir far till det barn som hon skall föda. Gabriel vittnar för henne där i Nasaret: *”Den helige Ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall också barnet kallas heligt och Guds Son.”* Maria sätter tro till ängelns ord och Guds son börjar växa i hennes livmoder.

Ett antal månader senare lämnar Josef, tillsammans med Maria staden Nasaret i Galileen. Guds son föds i Betlehem och Josef ger honom namnet Jesus såsom ängeln vittnat för honom, medan de ännu befann sig i Nasaret. Men Josef och Maria måste ta Jesusbarnet med sig och fly till Egypten, för Herodes sökte efter barnet och ville döda honom. Sedan leder Gud historien så att Josef och Maria bosätter sig i Nasaret. Stadens Nasarets gator få se Davids rotskott växa upp såsom profeterna Jesaja, Jeremia och Sakarja hade förutsagt. Jesus skulle kallas en nasaré (ett rotskott). Det hebreiska ordet för rotskott är netzer och finns i orden Nasaret och nasaré.

Nasaret är en gammal stad. Man har konstaterat att i staden fanns en vattenkälla, vilket är en förutsättning för mänsklig bosättning. Arkeologiska utgrävningar som gjorts visar att området varit bebyggt och bebott och att marken brukats ända sedan den mellersta bronsåldern (2000-1500 f Kr). Den sydliga bergsslutningen fick mycket sol och den kalkhaltiga jorden var väl dränerad. Bland de arkeologiska fynd som gjorts på slutningen vid Nasaret finns bland annat odlingsterrasser, ett bevattningssystem med kanaler från källan, vaktorn och en vinpress, samt ett stenbrott där man hämtat byggnadsmaterial.

Med utgångspunkt från de fynd som gjorts har israeliska arkeologer kunnat dra slutsatsen att Nasaret på Jesu tid var en mycket liten ort, med ett invånarantal på drygt 400

personer. Men det var tillräckligt många för att man skulle kunna ha en synagoga. Där i synagogan fick Jesus höra Guds ord läsas från bokrullen och där predikade han också själv. Lukas beskriver hur han där läser profeten Jesajas profetia (Lukas 4: 18-19). *”Herrens Ande är över mig, ty han har smort mig till att predika glädjens budskap för de fattiga. Han har sänt mig för att ropa ut frihet för de fångna och syn för de blinda, för att ge de betryckta frihet och predika ett nådens år från Herren.”*

I Nasaret finns idag en by ”Nazareth Village” som tar emot besökare från hela världen. Där vill man visa hur staden där Guds son växte upp såg ut. Där finner vi en återuppbyggd synagoga, lik den där Jesus predikade. Där möter du timmermannen, fåraherden, väverskan och krukmakaren. Du får se och tro. Allt är precis såsom det blivit sagt och nerskrivet i Bibeln. Du får gå nerför branten och minnas hur man ville störta ner Jesus, då man inte förstod att han var den utlovade Messias. Han som frälser sitt folk från deras synder.

Fastän Jesus är den enda källan till frälsning och evigt liv tog man anstöt av honom i Nasaret. Man trodde inte på honom. Jesus bosatte

sig senare i Kapernaum. Där tog man till först emot honom, men förkastade senare honom. Jesus är evighetens kung och hans rike är inte av den här världen. Hans rike har en början, men inget slut. Hans rike börjar med tron, men slutar i åskådan. Om än man i världen förkastar Jesus finns det kraft i Jesu Kristi nasaréns namn. I hans namn förläts en människas synder och himmelens port öppnas.

Känner du Jesus från Nasaret? Har du funnit honom och tagit emot honom i ditt hjärta? Jesus och hans rike finner du i Guds ord och genom att tro evangelium blir du en medborgare i hans eviga rike. I adventstiden sjunger vi om Jesus från Nasaret som ännu går här fram. Himmelriket är nära. Du får tro det evangelium som gått ut över hela världen. Jesus vill vara din Herre och din Gud och han vill åter fira sin födelsedagsfest med dig. Vill du fira den med honom? Låt inget hindra dig att fira en advents- och jultid tillsammans med Herren Jesus. Han är den Herrens frälsning som Guds ord erbjuder dig. Han är den största julgåvan.

Jesus från Nasaret gav sitt liv för att du skall få leva och han vill vara en gäst i ditt hem. I tro får du likt Maria ta emot världens frälsare Jesus Kristus. Må Gud välsigna din julhögtid!

Julhälsningar från Israel. I oktober besökte en grupp präster och predikanter från LFF och Rauhan Sana Israel och besökte bland annat Nasaret, Kapernaum och Jerusalem.

Foton är från
Nasaret Village

Kristian Gäddnäs

O, vilket under

God Jul kära älskade vänner.

Nu är det tid för julklappar, tomtar. Det är tid för gemenskap, sång, kyrka, folk och mat. Det är tid för allt som hör julen till. Alla människor har olika traditioner och olika sätt att se på saker och ting. Vissa firar och andra inte alls. Som kristna har vi en stor orsak att fira vår Frälsares Jesu födelsedag.

Hur gick det till när Jesus föddes? Och för vem föddes Jesus? Varför blev han så populär, ett litet barn bland så många andra barn?

För länge sedan skulle en kvinna som hette Maria och en man som hette Josef gifta sig. Maria och Josef var goda människor som ville leva enligt Guds vilja. En dag kom en ängel som hette Gabriel och berättade för Maria att hon skulle få barn. Ängeln Gabriel sade till Maria, att hon skulle ge barnet namnet Jesus och att barnet skulle vara Guds Son, Frälsaren.

Matteusevangeliet kapitel 1, vers 23. *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel (det betyder: Gud med oss).* Maria och Josef behövde resa långt bort från sin hemby Nasaret till Betlehem för att betala skatt.

Där var också många andra som skulle göra samma sak som Maria och Josef, alltså betala skatt. Så alla hem och hus var upptagna. Josef och Maria fick ingen plats att sova på men till

sist fick de plats i ett stall för djur. Den natten föddes Jesus. I Bibeln står det: *Och det hände vid den tiden att från kejsar Augustus utgick ett påbud att hela världen skulle skattskrivras. Detta var den första skattskrivningen, och den hölls när Kvirinius var landshövding över Syrien. Alla gav sig då i väg för att skattskrivras sig, var och en till sin stad. Så for också Josef från staden Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad som heter Betlehem, eftersom han var av Davids hus och släkt. Han for dit för att skattskrivras sig tillsammans med Maria, sin trolovade, som var havande. När de befann sig där var tiden inne då hon skulle föda. Och hon födde sin förstfödde son och lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom de inte fick plats i härbärgen.*

En stjärna tändes på himlen. Herdar vaktade sina får på fälten i närheten. Änglar kom och berättade för herdarna att Frälsaren hade blivit född. Herdarna gick för att leta efter Jesus så de skulle få böja knä för honom och tillbe honom. I bibeln står det: *I samma trakt uppehöll sig några herdar, som låg ute och vaktade sin hjord om natten. Då stod en Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de blev mycket förskräckta. Men ängeln sade: "Var inte förskräckt! Se, jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket. Ty i dag har en Frälsare blivit född åt er i Davids stad, och han är Messias, Herren. Och detta är tecknet: Ni skall finna ett nyfött*

barn som är lindat och ligger i en krubba." Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud: "Ära vare Gud i höjden och frid på jorden, till människor hans välbehag."

När änglarna hade farit upp till himlen, sade herdarna till varandra: "Låt oss nu gå till Betlehem och se det som har hänt och som Herren har låtit oss få veta." De skyndade i väg och fann Maria och Josef och barnet som låg i krubban. Och när de hade sett det, berättade de vad som hade sagts till dem om detta barn. Alla som hörde det förundrade sig över vad herdarna berättade för dem. Men Maria bevarade och begrundade allt detta i sitt hjärta. Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för allt som de hade hört och sett, alldeles som det hade blivit sagt till dem.

Långt därifrån såg vise män den nya stjärnan på himlen. De visste att det var tecknet på att Frälsaren hade blivit född. De följde stjärnan. Tills de hittade Jesus. De gav honom presenter Guld, rökelse och myrra och böjde knä för Jesus. När de vise männen hade farit kom en ängel till Josef. Ängeln berättade om Kung Herodes som ville skada Jesus. Ängeln sade att Maria och Josef och Jesus skulle flytta till Egypten för att de skulle få vara trygga.

Josef, Maria och Jesus bodde i Egypten tills det inte längre var farligt att resa tillbaka till Israel. Jesus växte upp i en stad som hette Nasaret. Han lärde sig att vara hjälpsam, vänlig och lydig. Han lärde sig allt han behövde lära sig för att bli vår Frälsare. Han följde Guds plan.

Vad vill denna text berätta för oss:

- * Vi kan vara som Maria och Josef, genom att göra det som Gud vill att vi ska göra.
- * Vi kan vara som herdarna och de vise männen genom att följa Jesus Kristus.

*Vi kan vara som änglarna genom att berätta julberättelsen för andra.

* Och vi kan vara som Jesus genom att ta exempel av vad han gjorde här på jorden.

Så nu i denna juletid och sedan när det nya året tar vid. Har vi verklig orsak till glädje. Med Jesus i våra hjärtan äger vi världens ljus, liv och hopp. Och med Jesus i våra hjärtan klarar vi av allt som möter oss under livsvandringen. Steg för steg uppenbaras himlens ljus klarare och en dag skall vi vara tillsammans med honom i himlen. Tills dess får vi leva så gott det går här på jorden.

*Himmelska ljusets högtid är inne
Se hur han nalkas, Konungars Konung
Fram ur välsignat sköte han träder*

*Detta är barnet, givet åt jorden
Herren i höjden, böjd till det låga
Kommen att bära all världens synder*

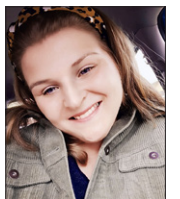
*Kristus vår broder, var du oss nådig
Fader och Ande, hör våra böner
Evige Herre, Dig vare ära*

*Lysande stjärnan blir till ett tecken
Under dess ledning folken kan vandra
Vägen till himmelens kungliga hovsal*

*O vilket under Gud har berett oss
Han som är världens skapare födes
Iklädd sin egen skapelses mantel*

*Kristus vår broder, var du oss nådig
Fader och Ande, hör våra böner
Evige Herre, Dig vare ära*

Herrens välsignelse över
din Jul och över det
nya året som kommer.
Gud vare med dig
Ingrid Tupeli

Julgranens predikan

Vet ni? En julgran kan predika! Här får vi läsa om vad julgranen har att säga.

Högst uppe i grantoppen ser vi stjärnan. Den berättar om tre kloka män. De följde en stjärna och hittade Jesus. Männen reste en lång väg för att ge sina gåvor till Jesus. Också vi har en stjärna som vi får följa och som för oss till Jesus. Vår stjärna är Bibeln. (Matt.2: 1-12)

Ljusen talar om det stora Ljuset. Det är Jesus. Jesaja säger att det folk som vandrar i mörkret skall se detta ljus. (Joh. 12:46, Jes. 9:2)

Julgransfoten berättar om korset. Där dog Jesus för oss. Han öppnade porten till himlen för dig och mig. I Bibeln står det: "Ty så älskade Gud världen att Han utgav sin enfödde son, för att den som tror på Honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv." (Joh. 3:16)

Den långa raden av flaggor från olika länder påminner oss om att Jesus kom för att frälsa alla. Vi är alla syndare och behöver Frälsaren.

Flaggorna är också en uppmaning. De påminner oss om att gå ut och göra alla folk till lärjungar. (Gal. 3:28, Matt. 28:19-20)

I granen hänger mycket gott. Äpplen och godis och hjärtan. Dessa påminner oss om Guds godhet. Tydligast ser vi Guds godhet i det att Han lät Jesus komma till jorden. Jesus blev fattig för att vi skulle bli rika och få en skatt i himlen. (Jak. 1:17)

När vi under julhelgen sitter och begrundar den vackra granen får vi komma ihåg: en julgran kan predika!

Förkortad berättelse av
Gun Ahlberg-Backheden
Publicerad i jultidningen
Kring krubban år 1983

Färgläggningssbild

Fridfull jul!

J U L D I K T

Det närmar sig jul.
Jag går i mörkret en stjärnklar kväll
med steg som knarrar i den kalla snön.
Jag tänker på herdarna
på den mörka ängen i Betlehem
den gången för så länge sen.
Herdarna som Gud valde,
de som fick ta emot
det fantastiska budskapet:
Idag är han född!
Idag är er Frälsare född,
han, Messias, Herren!

Och för en ögonblick önskar jag
att också jag
fick se en glimt av det himmelska ljus
som strålade omkring änglarna.
Att också jag fick skynda iväg till stallet
och möta den nyfödde.
Och sen gå ut prisa och lova Gud
för allt jag fått höra och se.

Men när jag går där i den stilla kvällen,
ser stjärnorna blinka på himlen
och julens ljus som lyser i fönstren
inser jag att jag är lika rikt välsignad
som herdarna.

Allt som de fick, allt det har också jag.
Det nyfödda Jesusbarnet.
Guds son.
Kristus som dog på ett kors.
Frälsaren som uppstod, som lever
och går med mig varje dag.
Som bär mig varje dag.

Julens under sker och änglarnas sång ljuder
för mig, för alla, varje dag:
"Ära åt Gud i höjden, och frid på jorden
bland människorna som han älskar!"

Lyssnar vi?
Stämmer vi in i sången?
Låt oss göra det!

Ylva Lassfolk Sundqvist

Juletider i Helsingfors

Gudsfrid kära läsare!

Vi är tre stycken tjejer som har bott i Helsingfors sedan hösten 2019 då våra förstavårdsstudier började.

Vi fick i uppdrag att skriva en text om hur livet i Helsingfors ser ut då det närmar sig juletider. Vi konstaterade att julen här i stan gör sig påmind genom all julpynt och stämningen. Gatorna är upplysta med julbelysning och folk är ute för att julhandla. När vi tänker tillbaka på senaste december var det en kall vintermånad, vi höll på att utföra våra jour- och intensivvårdspraktiker. Där fick vi uppleva att människor kan vara i mycket olika situationer, någons största önskan kan vara att slippa hem och fira julen med familjen, medan de har ett kritiskt sjukt barn på intensivvårdsavdelningen eller en annan som slipper hem men möts av en tom lägenhet.

I Helsingfors är utbudet av julförberedelser många, i juletider ordnas ofta tillställningar såsom luciamorgon, julkonserter och julmarknader. Men på grund av detta stora utbud behöver vi i dagens läge aktivt påminna oss om, hur och inför vad vi förbereder våra hjärtan. De olika evenemangen kan ha bra innehåll och vara givande men vi behöver samtidigt vara vaksamma så att det inte tar bort vårt fokus från det mest viktiga. För oss har samlingarna på Frebe (fridsföreningen i

södra Finland) varit viktiga, där vi fått ta del av den kristna gemenskapen.

På julen firar vi Jesus födelsedag. Julen är ett bra tillfälle att evangelisera, till exempel senaste julen delade vi ut julpåsar med traktat på Helsingfors gator. Med små gärningar kan man glädja människor i vår omgivning och samtidigt dela med oss av glädjebudskapet. Sociala medier kan också användas som hjälpmedel genom att lägga ut bilder och text om julens budskap.

Alla har vi olika traditioner och seder. Vanliga jultraditioner hos oss är att man samlas och äter julmiddag, delar presenter, läser julevangeliet och sjunger julsånger. Vi kan tänka att då vi gläder varandra med vänlighet och gåvor gläder vi samtidigt Jesus.

Till slut vill vi önska alla en fridfull jul utan stress och oro. Ta hand om varandra!

Men ängeln sade till dem: "Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. I dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren." Luk 2: 10-11

**Jemina Pesämaa, Heidi Lantto och
Victoria Grankulla**

Martin Luthers julpredikan

Vi har hört berättelsen om hur Guds Son blev människa och föddes till denna usla värld av jungfru Maria. Detta har blivit upptecknat och predikat varje år i kristenheten, så att det må gå oss till hjärtat och så att vi lär oss att rätt tacka Gud för den stora nåd och välgärning han bevisat oss genom sin Sons födelse.

Vi har också hört om ängelns himmelska predikan, genom vilken denna födelse förkunnats med sådan klarhet för markens herdor. Det är också något ovanligt att Gud låter de höga herrarna i Jerusalem sitta där och att han skickar ett så härligt budskap till markens fattiga herdor. Den helige ängeln ödmjukar sig alltså efter sin Herres Kristi exempel och drar sig inte för att, för de fattiga herdarna, hålla denna sköna predikan som skall komma att ljuda bland de kristna intill dagarnas ände. Av berättelsen lär vi, att de kära änglarna är ädla andar, hos vilka det inte bor något högmod. Därför borde alla, som tycker sig vara lärda, heliga och stora herrar, ge noga akt på detta exempel och lära sig att inte förhäva sig över sin skicklighet, vishet, makt eller andra gåvor och inte heller förakta andra. Skulle gåvorna verka högmod så hade ju änglarna skäl nog att högmodas och att förakta herdarna. Men det gör de inte. Fastän herdarna

är ringa och enfaldiga människor så håller änglarna sig ändå inte så heliga och höga att de inte är hjärtligt villiga och nöjda att få förkunna detta budskap för herdarna.

Så bör också vi göra och i all ödmjukhet bruka våra gåvor till andras tröst och hjälp och inte förakta någon människa. Ty detta är att följa Kristi exempel. Han föraktar ingen. Nej, såsom han har kommit ner från himmelen, fattig och ringa, så vill han också ha omkring sig fattiga och ringa människor, som söker och behöver hjälp. Just därför har han också det namnet, att han är en hjälpare, eller Frälsare.

De höga herrarna i Jerusalem anser att de inte behöver denne Frälsare. De fattiga herdarna däremot behöver honom. Därför blir också den förmånen först förkunnad för dem i en kort och skön predikan, i vilken det sägs, att vi framförallt bör fröjdas över en sådan Frälsare, som vill förlossa oss från synd, död, djävul och helvete. Ty så lyder ängelns predikan: *“Var inte förskräckta! Ty i dag har en Frälsare blivit född åt er i Davids stad, och han är Messias, Herren.”*

Huspostilla, juldagen (förkortad)

Julhälsning från LFF:s styrelse

Efter drygt två år med coronapandemin kunde samhället detta år lätta på restriktionerna och vi fick igen till vår glädje samlas i större grupper. Trots alla youtube-sändningar tyckte jag mig märka att flera personer än någonsin kom till försommarmötet i Bosund nya bönhus i början av juni. Samma trend märktes också under andra stormöten under sommaren. Det är en glädje för Guds barn att få mötas, att ta i hand och hälsa med Guds frid.

För LFF:s del har vi börjat kunna planera för en mera normal verksamhet. Det betyder att vi kan erbjuda predikantbesök i kyrkor och församlingar i Borgå stift samt starta upp verksamheten i Albanien igen. Vi håller också kontakt med Ingermanlands kyrka via olika kanaler. Bland annat har vi haft besök av biskop emeritus Aarre Kuukauppi. Situationen där är ju utmanade på grund av kriget i Ukraina. Vi har även med ekonomiskt bistånd från våra bönhusföreningar direkt stött flyktingar från Ukraina som kommit till Jakobstadsnejden. Vi har all orsak att be för kristna bröder och systrar i Ryssland, ja be för fred och försoning mellan länderna.

Inom LFF:s övriga verksamhetsområden fungerar familjearbetet, ungdomsarbetet och

radio LFF enligt invanda mönster. Vi kan dock notera en märkbar ökning av ungdomar som söker sig till LFF:s skriftskola och det ställer ju krav på ökade resurser. Vi tar också gärna emot flera frivilliga arbetare till radio LFF.

Missionsmagasinet är en viktig verksamhet, som fordrar en stor frivillig insats både när det gäller att beställa in varor, sortera kläder och sköta försäljningen. Vi tar gärna emot flera frivilliga arbetare. Missionsmagasinet är en viktig inkomstkälla för vår verksamhet som helt ska fungera på bidrag från bönhusföreningar, privatpersoner och företag.

Från LFF:s sida vill vi också framföra ett stort tack till alla som gör en insats för Guds rikes utbredande inom olika arbetsområden och arbetsgrupper. Vi vill också tacka alla som ekonomiskt bidrar till att LFF kan utföra det missionsuppdrag vi blivit anförtrödda. Gud må välsigna er alla!

Med önskan om en fridfull jul och ett välsignat nytt år till alla läsare!

LFF:s styrelse
ordf. **Torvald Hjulfors**

Ändringar för radio-arkivet

Alla program som har sänts i radion finns senare i radioarkivet, vilken kan du hitta på hemsida under fliken "LFF-media" (www.lff.fi/radio-arkiv/). Programmen är ordnade enligt programkategori. För att lyssna på enskilda program klickar du på "Lyssna här" på någon av programkategorierna. Då öppnas en ny sida med de enskilda programmen.

Det tidigare arkivet under Soundcloud uppdateras inte. Där finns endast de första programmen.

LFFs radiokanal Radio LFF sänder program från morgon till kväll varje vardag. Största delen av programmen är på svenska, men varje vecka sänds även finska och engelska program.

Till programutbudet hör andakter, predikningar, bibelundervisning, intervjuer och diskussionssprogram. En del av programmen är särskilt riktade till barn och unga. Andliga sånger och psalmer utgör också en viktig del.

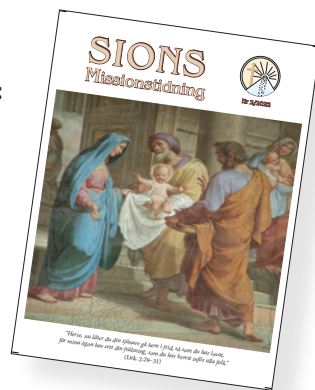
Radio hörs på 98.00Mhz i Jakobstad med omnejd. Man kan även lyssna via dator/smarttelefon.

Radiolänken finns i www.lff.fi/

LFF:s radorabete

Info till läsaren:

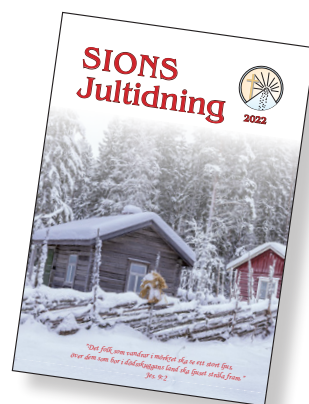
Annonser och skrivelser skall lämnas in för tidningen en månad före tidningen publiceras.

**SÖKES:
UNGDOMSARBETARE**

Närvilä bönehusförening söker en ungdomsarbetare för anställning på 20%. Arbetet innebär planering och verkställande av föreningens ungdomsverksamhet tillsammans med föreningens ungdomsarbetsgrupp.

FÖR NÄRMARE INFO,
KONTAKTA
NIKLAS SNELLMAN,
TEL 0505166622

Ge Sions Jultidning som julkhälsning

till vänner och bekanta!

Extra tidningar finns vid Bönehusen och Missionsmagasinet

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 39 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 410 kr, gåvoprenumeration 295 kr
Norge 400 kr, gåvoprenumeration 290 kr
Övriga 40 € + porto
Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.
LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info
Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda
Tel. +46 9 2261041.
hans.rahkola@gmail.com

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borraveien 17
9517 Alta
Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

info@forsberg.info +358 6 788 8800
Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

Fakturerering

Antero Heikkilä
antero.heikkila@multi.fi
Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen. Kontaktperson för taltidningen:
Vesa Pöyhtäri
Tel. 044-2175410
vesa.poyhtari@lff.fi

Men du, Betlehem Efrata
som är så liten
bland Juda tusenden,
från dig ska det åt mig komma
en som ska härska över Israel.
Hans ursprung är före tiden,
från evighetens dagar.
Därför ska han överge dem
fram till den tid
då hon som ska föda har fött.
Då ska de som är kvar
av hans bröder
få vända tillbaka till Israels barn.
Han ska träda fram
och vara en herde i Herrens kraft,
i Herren sin Guds namns höghet.
Och de ska ha ro,
för han ska vara stor
till jordens ändar.

Mika 5:2–4

